

Tafsir Juzz Amma

Surat Al-Balad
Capitolul: Cetatea

Surat Al-Balad

Capitolul: Cetatea

În Numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Bismillah Ar-Rahman Ar-Rahim

Surat Al- Balad este o Sură mecană și are ca obiectiv evidențierea sărăciei și nevoii permanente de Allah a ființei umane, împovărarea și constrângerea sa și căile către izbândă și salvare.

Traducerea sensurilor:

Versetul 1. Nu! Jur pe această cetate [Mecca]

Adică: Allah a Jurat pe Cetatea cea Sacră, care este Mecca Mukarramah.

Al Balad, se referă la Mecca care este cel mai important oraș dintre toate orașele și un loc în care se află Moscheea Al Haram cea Sacră. Este cel mai iubit loc de către Allah pe acest pământ.

2. Și tu [o, Mohammed] ești eliberat [de păcatele] din această cetate!

Adică: Și ție, o, Profetule, ți-au fost îngăduite acele lucruri pe care le-ai împlinit în acest loc, precum uciderea celor care meritau aceasta pe drept și luarea în captivitate a celor care o meritau.

Pe întreg pământul este permis să vânăm, să tăiem copaci și altele asemenea.

Totuși, există un loc în care astfel de fapte nu puteau fi săvârșite, iar Allah a ridicat această interdicție pentru o perioadă limitată, doar pentru Profet ﷺ.

Este vorba despre un loc unde vânătoarea era interzisă, animalele erau protejate, iar copacii nu puteau fi tăiați. Interesant este faptul că acest loc era considerat sacru chiar și înainte de venirea Islamului, SubhanAllah (Slavă lui Allah). Așadar, Allah a suspendat toate aceste restricții pentru Profetul Muhammad ﷺ, însă doar pentru o parte a zilei.

3. Și pe părinte și pe ceea ce el zămislește!

Adică: Și a jurat Allah pe părintele omenirii, precum și pe cei pe care i-a zămislit el dintre oameni. Unii învățați susțin că acest Verset se referă în mod exclusiv la Adam (Pacea fie cu el) părintele întregii omeniri, însă Allah Știe cel mai bine. Totuși, cea mai echilibrată și corectă opinie este că Allah Se referă, de fapt, la orice părinte din întreaga Sa creație.

Această interpretare îi cuprinde nu doar pe oameni, ci și pe părinții din rândul animalelor, păsărilor, peștilor și a tuturor celorlalte viețuitoare.

4. Noi l-am creat pe om spre încercare [pentru a trudi].

Adică: Noi l-am creat pe om pentru trudă și încercare, iar acest adevăr se reflectă în suferințele și greutățile pe care le îndură de-a lungul vieții sale lumești. Un exemplu grăitor este cel al mamei care dă naștere copilului cu durere și efort. Apoi urmează nopțile nedormite, oboseala și grija neîncetată.

Când copilul ajunge la pubertate, o altă etapă grea o așteaptă pe mamă, plină de provocări și neliniști. Mai târziu, copilul își întemeiază propria familie, însă să nu ne imaginăm că greutățile se opresc aici. Dimpotrivă, ele continuă. Se vor îmbolnăvi oameni dragi din viața ta sau chiar tu vei fi pus la încercare prin boală.

Allah să ne protejeze și să ne dăruiască sănătate!

Vom pierde suflete dragi și vom cunoaște durerea despărțirii. Adevărul este că nu vom fi cu adevărat eliberați de greutatea decât atunci când vom păși în Paradis, așa cum a răspuns Imam Ahmad (Allah să aibă Milă de el) când a fost întrebat despre odihnă și relaxare. Această viață nu este locul confortului; ea este locul strădaniei și al răbdării, pentru ca să putem dobândi adevărata odihnă în Viața de Apoi.

5. Crede el că nu va avea putere nimeni asupra lui?

Adică: Oare crede omul că dacă el a săvârșit păcate, nu va avea nimeni putere asupra lui și nici nu se va răzbuna pe el, nici măcar Domnul său care l-a creat?

6. El zice: „Am irosit avere multă!”

Adică: El zice: „Am irosit eu multă avere, una peste alta!”

7. Oare crede el că nu-l vede nimeni?

Adică: Oare crede cel ce se îngâmfează pentru cele cheltuite de el, că Allah nu îl Vede?! Și că nu îl va întreba pe el [socotindu-l] despre averea sa, de unde a dobândit-o și pe ce a cheltuit-o.

8. Oare nu i-am dat lui doi ochi

Adică: Oare nu i-am dăruit Noi omului doi ochi cu care să vadă? Ce s-ar întâmpla dacă Allah i-ar lua vederea?

Allah să ne ocrotească și să ne ierte pentru că nu-I arătăm recunoștință pe măsura acestei binecuvântări!

Cât de adesea trecem cu vederea darurile pe care le primim în fiecare clipă! Vederea este un Dar neprețuit, este adesea apreciată abia atunci când se pierde. Să-I mulțumim lui Allah din toată inima pentru ceea ce avem și să nu uităm că fiecare binecuvântare este, în același timp, și o responsabilitate despre care vom fi întrebați.

9. Și o limbă și două buze

Adică: Și i-am dat omului o limbă și două buze cu care să vorbească! Dacă am reflecta cu adevărat asupra mișcărilor limbii noastre, am fi uimiți de complexitatea și înțelepciunea din creația lui Allah.

Limba ne permite să comunicăm, să ne exprimăm gândurile și sentimentele, să învățăm și să transmitem mai departe cunoștințe. Ea acționează ca o barieră care împiedică hrana să ajungă în căile respiratorii, protejându-ne astfel viața. De asemenea, limba contribuie la procesul de masticatie și înghițire, separând și mișcând hrana în gură. Prin ea simțim gustul mâncării care este un alt Dar de la Allah. Însă, în ciuda tuturor acestor binecuvântări, limba poate fi și o sursă de mare pierdere. Cu ea putem rosti cuvinte care Îl mulțumesc pe Allah, dar tot cu ea putem spune vorbe ce pot distruge atât viața noastră lumească, cât și pe Cea Veșnică.

Această limbă te poate arunca în Iad sau te poate înălța în Paradis. Profetul Muhammad ﷺ a spus că un om poate rosti un singur cuvânt care să-l arunce în Iad, iar el va cădea în acesta vreme de 70 de ani, fără să ajungă la fundul lui.

Tot așa, știm că rostirea sinceră a cuvântului de Tauhid „La ilaha illa Allah” poate fi cheia către Paradis.

10. Și nu i-am dat lui două drumuri?

Adică: Și l-am învățat pe el drumul binelui și drumul a ceea ce este rău. Allah ne arată cele două drumuri iar alegerea este la noi.

11. Dar el nu a străbătut drumul cel greu!

Adică: Iar lui i se impune să se depărteze de [calea] care îl poate despărți de Paradis și să o ocolească și să se ferească de ea.

12. Dar de unde să știi tu ce este drumul cel greu?

Adică: Și de unde să știi tu, o, Profetule ﷺ, care este acel drum anevoios ce trebuie evitat pentru a ajunge în Paradis?

Al-Aqabah, acel obstacol dificil este, de fapt, Focul Iadului. Iar Allah ne Spune despre omul care a cheltuit din ceea ce i s-a dat și s-a mândrit cu darurile primite, ca și cum i s-ar fi cuvenit de drept. Cu toate acestea, el ar fi putut depăși acel obstacol din calea sa.

Și cum anume ar fi putut face aceasta? Allah ne Spune în continuare...

13. Dezlegarea unui sclav

Adică: Aceasta [depășirea obstacolului] se face prin eliberarea unui sclav (bărbat sau femeie) fie prin eliberarea propriului sclav, fie prin cumpărarea unuia și apoi eliberarea lui.

Islamul nu încurajează sclavia; dimpotrivă, Islamul îndeamnă cu insistență la eliberarea sclavilor. Dacă analizăm modalitățile de ispășire a păcatelor prevăzute în Islam, vom observa că Allah a rânduit eliberarea unui sclav ca una dintre căile prin care greșelile pot fi iertate. Acest lucru arată clar cât de mult prețuiește Islamul libertatea și demnitatea omului.

14. Sau hrănirea, într-o zi de foamete,

Adică: Sau a da de mâncare, într-o zi de foamete, în care hrana se găsește cu greutate. Atunci când există foamete și tu oferi mâncare celor în nevoie răsplata este mai mare pentru că și nevoia a fost mai mare în acel moment.

15. A unui orfan dintre rude

Adică: Prin hrănirea unui copil care și-a pierdut tatăl și este orfan iar dacă orfanul este din neamul tău răsplata este și mai mare.

16. Sau a unui sărman, aflat în sărăcie lucie!

Adică: Sau a unui sărman, care nu are nimic.

17. Apoi, a fost dintre cei care cred și se îndeamnă la răbdare și se îndeamnă la îndurare!

Adică: Apoi, a fost dintre aceia care cred în Allah și se îndeamnă unii pe alții la răbdare întru supunere și întru a se păstra fermi în fața păcatelor și a încercărilor, și se îndeamnă unii pe alții la a arăta îndurare față de supușii lui Allah.

18. Aceștia sunt adepți ai dreptei

Adică: Cei înzestrați cu aceste calități sunt considerați adepți ai căii drepte. Printre trăsăturile lor se numără: credința în Tauhid (Unicitatea lui Allah), îndemnul reciproc la fapte bune, la evitarea păcatelor și la răbdare.

Răbdarea, în Islam, se manifestă sub trei forme esențiale:

1. Răbdarea în împlinirea Poruncilor lui Allah;

2. Răbdarea în abținerea de la ceea ce Allah a interzis;

3. Răbdarea în fața încercărilor și testelor trimise de Allah;

În toate aceste situații, este esențial să ne încurajăm unii pe alții la răbdare și perseverență. De asemenea, trebuie să ne îndemnăm unii pe alții să ne iubim părinții și pe cei dragi, și să le arătăm bunătate și grijă, căci aceasta face parte din noblețea caracterului și din ceea ce Allah Iubește.

19. Însă, cei care tăgăduiesc semnele Noastre sunt adepți ai stângii

Adică: Iar aceia care tăgăduiesc semnele Noastre și Versetele Noastre pogorâte Profetului Nostru, ei sunt adepți ai stângii.

20. Și asupra lor va fi un Foc închis.

Adică: Și asupra lor va fi un Foc închis prin care ei vor fi pedepsiți în Ziua Judecății.

Foc închis înseamnă că nu vor avea scăpare de el din cauza faptelor lor rele.

Fie ca Allah să ne facă dintre cei care îndemnăm la răbdare și dintre cei răbdători.

Islam4Ro

www.islam4ro.com

Islam4ro@gmail.com